

Čís. 7481.

Mimořádná opatření bytové péče (zákon ze dne 11. července 1922, čís. 225 sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 87 sb. z. a n.).

Na základě nálezu okresní politické správy podle § 2 zák. jest nejen určený nájemník, nýbrž i okresní politická správa oprávněna domáhati se exekučního vyklizení a odevzdání bytu.

(Rozh. ze dne 5. listopadu 1927, R I 957/27.)

Na základě nálezu okresní politické správy v T. podle § 2 zákona ze dne 11. července 1922, čís. 225 sb. z. a n. navrhla okresní politická správa v T., by bylo povoleno exekuční vyklizení a odevzdání zabraňných bytů. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Exekuce povoluje se podle § 3 (2) ex. ř. k návrhu strany z nároku oprávněné. Oprávněnou stranou podle nálezu okresní správy politické ze dne 12. ledna 1927, který tvoří exekuční titul podle § 1 čís. 12 ex. ř., není však úřad, který vydal nález, nýbrž osoby, v jejichž prospěch nález byl vydán. Pouze k návrhu těchto osob lze vésti exekuci, neboť určeným nájemníkům jest zůstaveno, zda se chtějí, či nechťejí uděleného jim práva soudně domáhati. Proto slušelo exekuční návrh, který nebyl vznesen oprávněným, zamítnouti a vyhověti důvodné stížnosti (srovnej rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 5. března 1926, R I 90/26 sb. n. s. čís. 5815).

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Nelze souhlasiti s názorem rekursního soudu, že oprávněným podle nálezu okresní politické správy, vydaného podle § 2 zákona ze dne 11. července 1922, čís. 225 sb. z. a n. ve znění zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 87 sb. z. a n. jest toliko určený nájemník a že pouze k jeho návrhu lze povolit exekuci. Tento závěr neplyne ani z doslovu zákona, nýbrž jest naopak z něho usuzovati, že okresní politická správa, která nařídila vlastníku domu, by pronajal místnosti, a určila nájemníka, jako státní orgán získala exekuční titul i pro československý stát, jenž jest tudíž oprávněn, svým příslušným orgánem byt exekučně vymáhati. Rozhodnutí, uveřejněné ve sb. n. s. pod čís. 5815, k němuž rekursní soud neprávem poukazuje, vyvrací jen názor, že oprávnění k vedení exekuce příslušelo toliko okresní politické správě, přiznávajíc je také samostatně určenému nájemníku.

Čís. 7482.

Zemřel-li žalovaný manžel za sporu o rozvod manželství od stolu a lože, nelze vysloviti rozvod, aniž se zabýváti otázkou viny na rozvodu.

Po manželově smrti neplatí již § 1264 obč. zák.

(Rozh. ze dne 5. listopadu 1927, Rv I 283/27.)